

K čemu nám ten náš režim vlastně je?

Komentář Štěpána Chába

- editor007 | 23. února 2024

ČESKO: Devadesátá léta, promarněný čas, který měl a mohl nastartovat naši zemi. Četl jsem na Seznam Zprávách krátký rozhovor s lékařkou z brněnské stomatologické pohotovosti. Pravila, že 50 % lidí pohotovost zneužívá. A já si u toho řekl, že naše republika už brousí dno. Morální dno, mravní dno, ekonomické dno, o politickém dně nemluvě. Vzal jsem si papír a začal si dělat poznámky. A čárky.

Slova lékařky na stomatologické pohotovosti byla fascinující. „Roli sehrávají peníze, někteří na ošetření nemají. Soukromé a dražší kliniky samozřejmě pacienty berou. Pro někoho je ale jejich ošetření drahé, tak prostě využije pohotovost,“ pravila stomatoložka a dodala, že 50 % pacientů pohotovost zneužívá. Nemají na zubaře peníze, nemohou zubaře najít, ale vina je na jejich straně. Zneužívají pohotovost. Jen by mě zajímalo, jak je možné, že za komunismu to šlo. Zubaři byli, člověk si na zákrok nemusel brát půjčku.

Fascinuje mě otázka zemědělské produkce. Když onehdá Okamurova SPD přišla s tím, že by se měly určit základní zemědělské produkty a u nich nakázat potravinovým řetězcům povinný nákup a prodej z české produkce, strhla se bouře. Národovec Okamura, konkurence, kvalita, tržní principy, nepřipadá do úvahy. Ale u toho mě napadá, že západní zemědělci mají díky jejich politice a výjimkám přebytky, my povinně nedostatek, který nahrazujeme čím? No nákupem západních přebytků. Za komunismu jsme byli v základních potravinách nejen soběstační, ale také jsme vyváželi. Teď to nejde. V čem konkrétně je to lepší? V čem je to lepší? Kde je ta byznysová zásada win-win?

Tlustý německý zadek zasedl naši republiku a nutí ji do konkurování jediným, levnou prací. Proto politici s radostí volají po tom, že k nám máme dotáhnout desítky tisíc nekvalifikované pracovní síly ze zahraničí. Ty agenturní Mongoly, kteří budou pracovat za minimum. Abychom mohli konkurovat ještě nižší cenou. Nezájem, že je to pro republiku a její budoucnost naprosto slepá cesta, která povede jen k ještě horšímu postavení naší země, sloužíme Německu do roztrhání státního rozpočtu. Proč? V čem je tohle lepší než komunismus, kdy jsme tu měli obrovský průmysl a výrobu, která z nás dělala zemi s finálními produkty, ne pouze subdodavatelskou montovnu s agenturními Mongoly? Nedává to smysl.

Ještě teď vyjeveně zírám na frašku kolem dostavby Dukovan. Jak dlouho už se mluví o dostavbě Dukovan? Patnáct let? Komunisté jadernou elektrárnu Dukovany se čtyřmi reaktory i s projektováním plánů stihli postavit na zelené louce za třináct let. My o dostavbě jednoho reaktoru meleme patnáct let. A když je konečně, konečně zahájený tendr, přijde vláda s tím, že nechce jeden reaktor, ale rovnou čtyři. Načež oznámí, že nemá potuchy, kde na to vezme. Takže se stavět vlastně nebude. Nebo vznikne jen projekt za pár miliard, aby se z toho pak vycouvalo. A pokud se couvat nebude, první fungl nový reaktor by mohl stát za nějakých 25 let. Do toho se ale na povel odevzdáváme snům o zelené budoucnosti a do tří let chceme zavřít všechny uhelné elektrárny (které nám tu postavili komunisté za minulého režimu), ale náhradu nemáme. Prostě nemáme. V čem je tohle lepší?

S tím souvisí nyní bankrotující Huť Liberty. Ta je v rukou indických miliardářů, kteří z hutě nahonem stahují poslední peníze, než to v Moravskoslezském kraji nechají zcela kleknout. Další páteřní odvětví české ekonomiky mizí v propadlišti naší až dechberoucí neschopnosti. Další dědictví komunismu, které jsme nechali nejdřív padnout do rukou zahraničního kapitálu, aby ten se na

bohatství naší země pěkně nažral, pak, vytunelované, necháme padnout celý průmysl. Zahraniční miliardáři a spekulanti si nahrabali. Nám nezbyde nic. Jen torzo dříve solidního a zásadního průmyslu. V čem je tohle lepší než komunismus? V čem konkrétně?

Co chloubá českého průmyslu Škoda Auto? Stala se odkladištěm německých omylů a neúspěchů a spěje postupně k zániku.

Našemu pediatrovi už táhne na sedmdesát. Odkojil ve své ordinaci jako miminko už mě. Teď jsme mu na hrb naházeli všechny naše potomky. Je to vitální pán, vypadá pořád jako junák. Ale až odejde do důchodu, nebo na věčnost, nikdo ho nenahradí. To samé zubaři, kteří tu už teď nejsou. A těch pár, kteří neberou, přesluhují a slouží i v důchodových letech. I ti brzy odejdou. Je to takové pěkné dědictví po komunismu. Lékařská péče byla zajištěná všude. Ti lékaři, kteří se v našem kraji zaháčkovali za komunismu, tu také zůstali. Jenže dožívají, stárnou, odchází. Po českých zemích si to nešpacírovali spekulanti typu Romana Šmuclera, kteří z části obyvatel ČR v tom našem kapitalismu po česku udělali bezzubce. V čem je to, do prkenný vohrady, lepší než komunismus?

Proklaté králíkárný. Panelová sídliště. Věra Chytilová o sídlištích natočila svůj film Panelstory. V intelektuálních kruzích je sídliště synonymem pro králíkárnou, jak pravil Václav Havel. Ale pohrdané králíkárný tu ve velkém stavěli komunisté. Ale díky sídlištím mají lidé kde bydlet a o volné byty se perou za doslova astronomické ceny. Náš režim? Tak znepríjemnil a znesnadnil výstavbu, že dosáhl jediného. Ceny rostou o to víc. A lidé na bydlení nemají a tak nezakládají rodiny. V čem je to prakticky znemožnění výstavby lepší než za komunismu? My tak nalepit na panel postavený za komunismu polystyrén a tvářit se ekologicky. Dál jsme nedorostli.

Och, jak vedeme tu společnost ke štěstí a spokojenosti. „Zadlužení Čechů v roce 2023 vzrostlo meziročně o pět procent na 3,31 bilionu korun. Zvedl se také objem dluhu ohroženého nesplácením o 6,2 % na 29,5 miliardy korun,“ informovala TV Nova. Rekordní zadlužení, rekordní ohrožení novými exekucemi. To vypadá jako plán na rozvoj společnosti směrem do háje zeleného. Čísla zadlužení jsou strašlivá, děsivá, kocovina po nich bude k nepřežití. Co dělat, když se z dluhu stal nemravný kšeft.

Za komunismu musel člověk žádat o úvěr, musel pro to mít sakra důvody. Nedávno jsem řešil s bankou chybu při jejich aktualizaci systému, která mi znemožnila manipulovat s penězi na účtu. Během desetiminutového hovoru mě operátorka nutila třikrát, abych si půjčil. Na cokoliv, hned, proboha, operátorka má z každé nové půjčky body do ohodnocení. Půjč si, ty darebáku, ať mám na nájem, znělo v pozadí hovoru s operátorkou. To je na zvracení. Ona za to nemůže, ale ten systém, hamižný, nenažraný, který je schopný a ochotný člověka zadlužit na doživotí, je odporný. Nikdy nepovede ke štěstí společnosti. Jen k otroctví těla i duše. To je cíl? A o kolik je lepší, než všechny cíle za komunismu? Krká mě to. Pak koukám na ty rodiny vláčené kanálem prostřednictvím dluhu. Zírám překvapeně na ty stovky tisíc dětí, které se kvůli takovému systému vůbec nenarodily, protože tohle se nedá uplatit, zvládnout, přežít. Pohrdám takovým systémem.

Kromobyčejně zajímavý je pohled na úroveň „kultury“, která má mluvit o duši národa. A mluví o jediném. Jak se tu všichni nenávidíme, nechápeme, podvádíme. Kde jsou ti Werichové, Kopečtí, Hrušíňští, Sováci, Zázvorkové, Horníčkové, Menšíkové? Kde jsou ti Formanové, Chytilové, Jirešové, Pojarové, Herzové, Trnkové, Zemanové? Kam se poděl kumšt české kultury, té kdysi tak nápadité, zajímavé, chytlavé, moudré, hluboké? Kam to v tom našem kapitalismu zmizelo? To si vystačíme s tím, že kulturu, tu duši národa, teď ukazují rodinné komedie bez nápadu, bez myšlenky, pouze s hlubokými dekolty a mělkými zápletkami? Kam to zmizelo? Vždyť za naši kulturu už se dá jen intenzivně stydět. Osobnosti kultury z drtivé většiny nahradily plytké loutky progresivní levice, které kdákají přesně tak, jak se to má dělat. O kolik je naše kultura lepší než za komunismu? Kam přesně jsme se posunuli a bylo to skutečně dopředu?

Už mě unavuje sledovat jak jdeme permanentně dolů, do role podřízenosti. Vadí mi ta lokajská tupost, kterou politická „elita“ předvádí celých třicet let od sametu, kdy devadesátkový sen o tom, že republiku zvedneme z bahna minulého režimu a dovedeme ji do pozice tygra Evropy i světa, se změnil na ještě větší potápění se v bahně jakési beztvaré nijakosti. Znormalizované eurobudoucnosti.

Možná ta naše forma kapitalismu vede k jisté nenažranosti malé skupiny lidí, která následně ústí do chudoby celku. V čem je to lepší než komunismus před rokem 1989?

Já, bytostný demokrat, pro kterého je svoboda první v žebříčku hodnot společnosti, se ptám, proč jsme to tak strašně podělali.

AUTOR: Štěpána Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz